

opusdei.org

Aldri var det så vanskelig som på Haiti

Dr. Alberto Lafuente har tidligere deltatt i katastrofehjelp i Pakistan, Afghanistan og Indonesia. ”Men tragedien på Haiti er det verste jeg noen gang har opplevd,” sier anestesilegen ved universitetssykehuset i Pamplona.

08.03.2010

Jordskjelvet på Haiti er den femte katastrofen som dr. Alberto Lafuente ved Navarras universitetssykehus har opplevd som frivillig hjelpearbeider. Den 37 år gamle anestesilegen var allerede med under krigen i Afghanistan, ved jordskjelvene i 2005 i Pakistan og i 2009 i Indonesia, og ved en tsunami i juni 2006 som også fant sted i Indonesia. For noen uker siden fortalte denne medisinske koordinatoren i den spanske hjelpegruppen om innsatsen på Haiti. Lafuente sa: ”Denne tragedien er den verste jeg noen gang har opplevd. Det var rett og slett et inferno, et kaos. Men jeg vil også legge til at våre spanske frivillige klarte det hele svært bra.”

Vi kunne hjelpe mange hardt skadde

Arbeidsforholdene var harde. ”Tolv timer i ett strekk, mat når det var

mulig, voldsom varme. Men fremfor alt gjorde den stadige tilstrømmingen av hardt skadde at hjelpearbeiderne begynte å merke trettheten.” Men Alberto Lafuente tviler ikke et øyeblikk på betydningen av innsatsen: ”Våre anstrengelser for menneskene her har på alle måter lønnet seg. Vi kunne hjelpe mange. Og det hjalp hjelpearbeiderne til å overvinne deres utmattelse. Det ble tydelig for alle at vi måtte hjelpe haitierne, som lider så fryktelig, ved å gi en del av oss selv. Hvis man ikke kunne det, burde man tenke over en del ting – for eksempel hvorfor man egentlig har studert medisin.”

Forsyninger og sikkerhet

Etter innsatsen døgnet rundt i Port au Prince, anser Alberto Lafuente at hjelpearbeidernes forsyninger når det gjaldt vann, strøm og telefonforbindelser er noenlunde tilfredsstillende, i det minste i

hovedstaden. Befolkningen mangler derimot som tidligere praktisk talt alt. ”Litt etter litt får befolkningen en viss grad av forsyninger. Det er ikke lett, for dette landet er ganske enkelt ødelagt. Og dessuten var situasjonen for menneskene før jordskjelvet også elendig. Det rådet en dyp fattigdom,” sa Lafuente.

”Når det gjelder sikkerheten for hjelpearbeiderne hadde vi egentlig ingen problemer,” ifølge Lafuente. ”Der kunne vi stole på FN. Men for befolkningen ser det også på dette området slett ikke bra ut.”

Åpne brudd og fødsler

Den spanske medisinske innsatsen ble konsentrert på ett sykehus – ett av de tre sykehusene som ennå fungerte av de opprinnelige ti i Port au Prince. Det skyldtes, forteller Lafuente, at hans gruppe var den første som kom til stedet etter amerikanerne. Først ordnet de med

sykehusets infrastruktur, og en medbrakt operasjonsenhet ble bygd opp, som det kirurgiske teamet kunne bruke til operasjoner fra første dag. I teamet var en kirurg fra Navarras universitetssykehus med.

”Fremfor alt har vi tatt hånd om de utallige åpne brudd,” fremhever Lafuente, ”de fleste med alvorlige infeksjoner og til og med angrep av larver. I disse tilfellene måtte vi amputere de skadde lemmene. Med antibiotika prøvde vi å forhindre blodforgiftninger.” I tillegg hjalp anestesilegen til ved mange keisersnitt, ”for fødslene fortsetter naturligvis. Mange kvinner fødte dessuten for tidlig på grunn av stress.”

www.unav.es

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/
aldri-var-det-sa-vanskelig-som-pa-haiti/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/aldri-var-det-sa-vanskelig-som-pa-haiti/)
(16.08.2025)